

ע"פ 58456/01/19 - דור אופיר נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בירושלים בשבתו כבית-משפט לערעורים פלייט

ע"פ 58456-01-19

לפני כב' השופט רפי כרמל, אב"ד
כב' השופטת שירלי רנר
כב' השופטת חגית מאק-קלמנוביץ

דור אופיר
ע"י ב"כ עו"ד עודד הכהן

המערער

מדינת ישראל באמצעות היועץ המשפטי לאגף מס הכנסה

נגד
המשיבה

פסק דין

ערעור על גזר דינו של בית משפט השלום בירושלים (כב' השופט ירון מינטקביץ) מיום 24.12.18
בת"פ 19336-09-16.

כללי

1. המערער הורשע על יסוד הודאתו בשלוש עבירות של אי הגשת דו"ח על הכנסות ונדון לחמישה חודשי מאסר בפועל, 3 חודשי מאסר על תנאי וקנס בסך 10,000 ₪. הערעור מופנה כנגד חומרת עונש המאסר בפועל.
2. המערער היה מנהלה של חברת אופי דור אומנות ובניה בע"מ, הנאשמת מס' 1 בכתב האישום (להלן: "הנאשמת 1" או "החברה"). ואלה המעשים: בשנים 2012-2014 היו מחזורי העסקאות של החברה (בהתאמה) 238,862 ₪, 580,637 ₪ ו- 1,412,404 ₪. המערער והנאשמת 1 לא הגישו דו"חות על הכנסות החברה לשנים אלה, הגם שהיו חייבים לעשות כן.

טענות הצדדים

3. ב"כ המערער עותר להמרת עונש המאסר בפועל שהוטל על המערער לעבודות שירות. הסנגור טוען כי המערער הגיש דו"חות תקופתיים לרשות מס ערך מוסף, מהם התברר כי בשנים הרלבנטיות החברה היתה בהפסדים ניכרים וממילא לא היתה חייבת במס. על כן, מעשיו של המערער לא פגעו בקופת המדינה. המערער נקלע למצב של חדלות פירעון ואין מדובר במי שהעלים הכנסה בגובה שני מיליון ₪, באופן המשמיט את הנתון שעל בסיסו קבע בית

משפט קמא את מתחם הענישה. עוד נטען כי יש לתת משקל לטענת המערער, לפיה, הוא נמנע מלהגיש את הדו"חות בשל חסרון כיס. המערער לא הצליח לגייס את הסכום הדרוש לשכירת רואה חשבון והכין את הדו"חות בעצמו וללא בקרה כנדרש. בחודש ספטמבר 2016 ניתן בעניינו צו כינוס נכסים במסגרת הליך פש"ר, אך בוטל לאחר שהמערער לא הצליח לעמוד בצו התשלומים. המערער הגיש את דו"ח שנת 2012 וניסה להגיש את דו"ח שנת 2013, אך הדו"ח נפסל ע"י הרשויות בשל העובדה כי לא עבר ביקורת. עד למועד הגשת הערעור, קיים המערער פגישות רבות עם נציגי המשיבה להסרת יתר המחדלים שלא היה בידו להסיר בשל היעדר יכולת כלכלית. עוד נטען כי יש להתחשב בחיוניות הקשר של המערער עם בנו, הסובל מפיגור שכלי קל, וזקוק לשהות עם המערער, כך שאין לשלוח את המערער למאסר בפועל. כמו כן, שליחתו למאסר תיפגע בפרנסת המשפחה, הסובלת ממילא ממצב כלכלי קשה. בנוסף, יש להתחשב בכך שלמערער אין הרשעות קודמות וכי הוא אדם נורמטיבי ושומר חוק. יש לתת משקל לקולה גם לחלופי הזמן מעת ביצוע העבירות, שהסתיימו לפני כחמש שנים, במהלכן לא נפתחו נגדו תיקים נוספים. מדובר במספר עבירות שבוצעו בפרק זמן מוגדר ועל רקע מצוקה כלכלית, באופן המהווה חריג להתנהלות תקינה כלפי רשויות המס, והמערער תיקן דרכיו מאז. הוסף עוד כי יש להמיר את הענישה למאסר על תנאי. התיק התנהל למשך תקופה לא קצרה שכן היה ניסיון מתמשך לגרום לרואה החשבון לחתום על הדוחות. למערער לא היה כסף לשלם עבור דוחות מבוקרים, דבר שגרם לו שלא לקבל החזרים על הפסדים, הוא חויב בתשלום סכום אותו הוא משלם עד היום, לבסוף, לאחר מתן גזר הדין, הוגשו הדוחות. עונשו של המערער חמור לעומת מעשיו. המערער הורשע בעבירת אי הגשת דוחות והנפגע העיקרי היה המערער. אם עסקו של המערער קרס, המשמעות היא כי העסק הפסיד.

ב"כ המשיבה טען כי לא נפלה טעות בהחלטת בית משפט קמא ועל כן אין מקום להתערב בהחלטתו. טענות המערער כולן נטענו ונדונו לפני בית משפט קמא, ואף נדחתה הטענה כי לו היו מוגשים דוחות, לא היה חיוב במס. אין להקל ראש באי הגשת דוחות. זו התשתית לתשלומי המס. כן נטען כי בעניינים כאלה הנסיבות האישיות נדחות לפני האינטרס הציבורי (באה הפניה להחלטות). על כן יש לדחות הערעור.

דין

4. הכלל הוא, כי ערכאת הערעור לא גוזרת מחדש את העונש, אלא בוחנת את סבירות גזר הדין של הערכאה הדיונית, וכי התערבותה בעונשים שנגזרו שמורה למקרים חריגים בלבד, שבהם נפלה טעות מהותית, או כאשר העונש שנגזר סוטה באופן קיצוני מרמת הענישה הראויה.

לזכות המערער עומדת הודאתו במיוחס לו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי ולייעול ההליכים, האחריות שלקח על המעשים והעדר הרשעות קודמות. מאידך, בית משפט קמא עמד על הערכים המוגנים שנפגעו כתוצאה ממעשיו של המערער ועל מידת הפגיעה שנגרמה. מדובר בפגיעה בערך השוויון בנטל המס ובאמון הציבור במערכת המיסוי. במקרה דנן, החברה פעלה לאורך שלוש שנים והפיקה הכנסות העולות על שני מיליון ₪. המערער והחברה בחרו שלא להגיש דו"חות כדין ולא לשלם מיסים בכל שנה. לא בכדי קבע בית משפט קמא כי בנסיבות אלה קשה לקבל את הטענה כי הדו"חות לא הוגשו בשל חסרון כיס או את הטענה שאילו היו מוגשים דו"חות מבוקרים ע"י רואה חשבון היה נלמד מהם כי כלל לא קיימת חבות במס. בית משפט קמא קבע כי מהדו"חות הבלתי מבוקרים עולה שחלק מהעסקאות בוצעו במזומן באופן שלא ניתן לעקוב אחריו, ולא ניתן להסתמך עליהם לענין הכנסותיו ורווחיו. כמו כן, צוין כי ממסמכים שהוצגו ביחס לדו"ח לשנת 2013 עולה כי אין מדובר בפסילה טכנית, אלא מהותית, לפיה הוגש דו"ח חלקי, לא מבוקר, ומסמכים מהותיים רבים לא צורפו אליו. לפיכך, בנסיבות דנן, העונשים שקבע בית משפט קמא מקובלים עלינו ולא

מצאנו מקום להתערב בהם.

אשר-על כן, הערעור נדחה.

המערער יתייצב לריצוי עונש המאסר ביום 1/12/19 עד השעה 10:00 בבית המעצר ניצן.

ניתן היום, ב' חשוון תש"פ, 31 אוקטובר 2019, במעמד ב"כ המערער, המערער וב"כ המשיבה.

חגית מאק-קלמנוביץ, שופטת

שירלי רנר, שופטת

רפי כרמל, שופט, אב"ד